

'Ik vroeg me af wat ik nog te bieden had'

Marja van Dijk (tweede van links) met mede-bewoners Marjolijn Irik, Pieter Josephs en Saskia Loup bij Eikpunt.
foto koen verheijden

Knarrenhof | Het is een trend: jonge senioren zoeken naar nieuwe woonvormen waarin buren voor elkaar zorgen als dat nodig is. In Eikpunt leven meerdere generaties samen.

CINDY CLOIN

Stichting de Knarrenhof bouwt in Zwolle zijn eerste hofje waar ouderen voor elkaar gaan zorgen. Dezelfde doelstelling, wonen met zorg en aandacht voor elkaar, geldt voor woongemeenschap Eikpunt in Lent, bij Nijmegen, waar meerdere generaties samenleven. Nu de bewoners er afgelopen jaar hun intrek hebben genomen, is het uitvinden hoe dat in de praktijk werkt.

Marja van Dijk (85) is in de gemeenschappelijke ruimte bezig met koffie voor de bewoners die binnenlopen. Tot voor kort woonde ze in een seniorenflat in Raalte. "Ik voelde me langzaam vereenzamen. Oudere mensen trekken zich steeds meer terug in hun eigen ruimte. Ik wilde dat niet, maar wist niet hoe het anders kon." Haar dochter, die in de buurt van Lent woont, wees haar op het meergeneratiewonenproject.

Een jaar of acht geleden bedacht een groepje mensen dat het mooi zou zijn om met oud én jong ergens samen te wonen en zorg te dragen voor elkaar. Met hulp van woningcorporatie Talis, de gemeente Nijmegen en woningbouwvereniging Gelderland

werd hun inzet uiteindelijk toch beloond.

Eikpunt is een opvallend wooncomplex op een prachtige plek net achter de dijk in Lent. De drie verschillende woongebouwen, hoofdzakelijk van hout, tellen veertig sociale huurwoningen. Vanaf de bovenste verdieping zie je de Waal stromen. Er zijn eengezinswoningen, studio's en appartementen. Daarnaast staan er negen zelf ontworpen koopwoningen. De bewoners delen een aantal gezamenlijke ruimtes, waaronder een extra grote woonkamer met keuken en logeerkamers.

De bewoners kiezen er bewust voor om samen te leven met verschillende generaties. Gemeenschapsvorming, met aandacht en zorg voor elkaar staan centraal. Ook is er veel aandacht voor duurzaamheid en het delen van spullen. Verder is er een belangrijke rol voor stilte en spiritualiteit, wat bezegeld is met de bouw van een stilleruimte.

Marja van Dijk wist eerst niet of het wat voor haar was, zo'n woongemeenschap, maar ze besloot zich aan te melden. "Ik vond het een fijn idee om elkaar te kunnen helpen. Al vroeg ik me wel af wat ik als 80-plusser te bieden had." In de praktijk blijkt dat heel wat te zijn. Marja naaide voor veel bewoners de nieuwe gordijnen en past regelmatig op de kinderen in Eikpunt. "Ik heb zelfs geleerd om nee te zeggen, omdat ik zo vaak gevraagd werd. Ik moest mijn grenzen leren stellen."

Aan de andere kant levert de woongemeenschap Marja ook veel op. "Ik was op zoek naar warmte en geborgenheid. Dat heb ik hier gevonden. Met de goede vriendin die ik hier ontmoette, ga ik veel op pad. Mijn leven heeft weer zin zo. Ik doe er weer toe."

Ongeveer een kwart van de bewoners is boven de zestig jaar,

een iets grotere groep is boven de veertig. Marjolijn Irik behoort met haar 69 jaar ook tot de groep 'ouderen'. Ze is druk bezig met het afbouwen van haar eigen woning. Ze heeft hulp nodig, maar dan vooral met klussen. En die krijgt ze volop. Als ze ooit hulp nodig heeft vanwege haar gezondheid, verwacht ze die zeker te krijgen.

Er wonen ook jongere bewoners bij Eikpunt, zoals de 24-jarige student Pieter Josephs en de 36-jarige Saskia Loup. Het wonen met meerdere generaties spreekt hen bijzonder aan. Pieter: "Ik kom bij iedereen thuis en als er iemand zorg nodig heeft zijn we er ook voor elkaar. We maken altijd tijd voor contact." Met een knipoog: "Als er al iets is dat onder druk staat, is het eerder het schoonmaakrooster."